

Sygn. akt VII K 785/14 **ODPIS**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus Protokolant: Anna Krawczyńska , Anna Wnuk, Agnieszka Chojnacka, Dorota Słomka, Izabela Rytel

w obecności Prokuratora: Tomasza Retyka

po rozpoznaniu w dniach 17 lutego 2015 r., 16 marca 2015 r., 08 maja 2015r., 10 czerwca 2015 r. i 15 lipca 2015r.

sprawy **B. S. z d. F.** córki J. i B. z domu S., ur. (...) w K.

oskarżonej o to, że:

w dniu 09 maja 2014 r. w miejscowości K. (...), gm. G., powiat (...), woj. (...) dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 100 000,00 zł na szkodę Z. N. (1) i L. K. (1).

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

1. oskarżoną **B. S. z d. F.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 40,00 (czterdziestu) złotych
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej B. S. obowiązek naprawienia szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Z. N. (1) kwoty 92 587,00 (dziewięćdziesiąt dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt siedem) złotych;
4. zasądza od oskarżonej B. S. na rzecz oskarżycielki posiłkowej Z. N. (1) kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) z tytułu zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego;
5. zasądza oskarżonej B. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 580,00 (pięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność świadczy ...

Sygn. akt VIIK 785/14

UZASADNIENIE

Z. N. (1) i L. K. (1) były siostrami. Mieszkały razem w miejscowości K. (...). Prowadziły wspólne gospodarstwo domowe. Nie miały nikogo na utrzymaniu, ponieważ obie były bezdzietnymi wdowami. Każda z nich miała emeryturę – L. K. (1) około 1500,00 złotych, Z. N. (1) około 2700,00 złotych. Z. N. (1) doznała w przeszłości udaru mózgu przez co miała ograniczoną sprawność ruchową, nie mogła samodzielnie chodzić. Obie panie od wielu lat gromadziły oszczędności, do pewnego okresu w banku i w domu, a następnie tylko w domu. W dniu 06 marca 2014r. L. K. (1) zlikwidowała lokatę w

kwocie 52518,61 zł , którą posiadała w Banku (...) (...) Oddział w G.. L. K. (1) obawiała się bowiem, że w sytuacji działań wojennych na Ukrainie może także wybuchnąć wojna w Polsce i pieniądze zgromadzone w banku przepadną. Od tej pory wszystkie oszczędności obie panie przechowywały w domu, w czarnej torebce damskiej, schowanej w tapczanie w pokoju, w którym spały. Była to kwota 100000 złotych.

(zeznania Z. N. (1) k. 97-100, k. 5-6v, k. 23-24, dowód likwidacji lokaty k. 18)

W dniu 09 maja 2014r. we wczesnych godzinach rannych L. K. (1) źle się poczuła. Zdażyła wezwać pogotowie ratunkowe, otworzyć bramę wjazdową i wróciła do domu. W kuchni straciła przytomność. Z. N. (1) zadzwoniła do sąsiadów E. i S. Ż. , z którymi była zaprzyjaźniona. Poinformowała ich o tym, że zachorowała jej siostra. Sąsiedzi przyszli czy mogą w czymś pomóc. . Przyjechała karetka pogotowia ratunkowego i personel medyczny po udzielonej pomocy zabral nieprzytomną L. K. (1) do szpitala w P. (...) E. Ż. zapytała Z. N. (1) czy ma pieniądze na wszelki wypadek. Z. N. (1) powiedziała jej , że ma 100 000 złotych. Z. N. (1) zadzwoniła również do B. S. informując ją o chorobie siostry. E. Ż. z mężem wyszli od Z. N. (1). E. Ż. musiała pójść do pracy , a S. Ż. postanowił pojechać do (...) w G., aby zorganizować opiekę dla Z. N. (1) Wychodząc od Z. N. (1) sąsiedzi zostawili dom otwarty.

(zeznania S. Ż. k. 102 odwrót-105, k. 26-27, zeznania E. Ż. k. 105-106 odwrót, k. 28-29)

B. S. jest synową T. S., która jest siostrą zmarłego męża L. K. (1). L. K. (1) i T. S. utrzymywały ze sobą dobre kontakty rodzinne. L. K. (1) prosiła T. S. i jej rodzinę, żeby zaopiekowali się Z. N. (1), gdyby coś jej się stało.

(zeznania T. S. k. 125 odwrót-126, k. 13-14 , wyjaśnienia oskarżonej B. S. k. 122 odwrót-124 odwrót)

Po otrzymaniu telefonu od Z. N. (1) B. S. pojechała do niej . Z. N. (1) opowiedziała jej co się stało. B. S. zażądała o Z. N. (1) wskazania miejsca, gdzie przechowuje pieniądze. Zaczęła na nią krzyczeć. Z. N. (1) przestraszyła się tego krzyku i wskazała miejsce przechowywania pieniędzy. B. S. zabrała torebkę z pieniędzmi w kwocie 100000 złotych i odjechała.

(zeznania Z. N. (1) k. 97-100, k. 5-6v, k. 23-24)

S. Ż. pojechał do (...) w G. i poinformował pracownice tego ośrodka D. Ł. i M. R. o sytuacji , w jakiej znalazła się Z. N. (1). Zaraz po uzyskaniu tej informacji M. R. i D. Ł. razem ze S. Ż. pojechali do miejsca zamieszkania Z. N. (1). Pracownice ośrodka miały zamiar sporządzić wywiad środowiskowy i przygotować dokumenty do umieszczenia Z. N. (1) w Zakładzie (...). Na miejscu Z. N. (1) była sama. Pozostawała w logicznym kontakcie. Rozmawiała z pracownicami ośrodka. Między innymi prawidłowo podała wysokość posiadanej emerytury . Wyraziła zgodę na umieszczenie jej w Zakładzie (...) i własnoręcznie podpisała stosowne dokumenty. M. R. i D. Ł. po wykonaniu tych czynności zostały odwiezione przez S. Ż. do miejsca pracy. W przeciągu tygodnia Z. N. (2) została umieszczona w Zakładzie (...) w P.. Do ZOL odwiózł ją S. Ż. z B. S..

(zeznania D. Ł. k. 100 odwrót-101 odwrót, k. 19-20, zeznania M. R. k. 101 odwrót-102 odwrót, k. 21-22, zeznania S. Ż. k. 102 odwrót- 105, 26-27)

W Niepublicznym Zakładzie (...) w T. Z. N. (1) przebywała w okresie od 14 maja 2014r. do 31 lipca 2014r. Nie była w tym okresie w/w zakładzie konsultowana psychiatrycznie.

(informacja k. 180)

Z. N. (1) dzwoniła do B. S. o zwrot pieniędzy, jednakże oskarżona jej tych pieniędzy na żądanie nie zwróciła. (zeznania Z. N. (1) k. 97-100, k. 5-6v, k. 23-24)

W dniu 05 czerwca 2014r. L. K. (1) zmarła w szpitalu. Spadek po L. K. (1) w całości odziedziczyła Z. N. (1).

(odpis postanowienia k. 65)

Z pieniędzy zabranych Z. N. (1) B. S. opłaciła płytę nagrobną dla L. K. (2) w kwocie 950,00 złotych, dwie pary okularów dla Z. N. (1) w kwocie 287,00 złotych w kwocie 179,00 złotych, fakturę za telefon w kwocie 44,42 złote, opłatę za gospodarowanie odpadami 40,00 złotych , usługę kamieniarską na grobie rodzinnym L. K. (1) w kwocie 1900,00 złotych, rachunek za energię elektryczną w kwocie 98,83 złotych, rachunek za abonament telewizyjny w kwocie 13,00 złotych .

(rachunki k. 32, k. 33, k. 34, k. 35, k. 36 , k. 37, k. 38, k. 39)

Mąż oskarżonej K. S. zwrócił kwotę 7413,00 złotych już w toku postępowania karnego za pośrednictwem funkcjonariuszy Policji.

(pokwitowanie k. 53, k. 54,k. 55)

U pokrzywdzonej Z. N. (1) nie występuje upośledzenie umysłowe ani inne zaburzenia psychiczne. Jej rozwój umysłowy jest w normie. Z. N. (1) jest zdolna do postrzegania i odtwarzania przez nią spostrzeżeń. Nie występują u niej tendencje do konfabulacji i fantazjowania. Jej wypowiedzi nie są zniekształcone stanem emocjonalnym lub innymi czynnikami psychicznymi, odzwierciedlają faktycznie przeżyte sytuacje. Nie występuje u niej podatność na sugestie środowiskowe.

(opinia biegłego psychologa k. 46-49, k. 124 odwrót-125)

Oskarżona B. S. nie była nigdy karana.

(karta karna k. 66)

Oskarżona B. S. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień.

(protokół przesłuchania k. 69-70)

Na rozprawie oskarżona początkowo również nie przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień.

(wyjaśnienia oskarżonej k. 97)

Na kolejnym terminie oskarżona złożyła wyjaśnienia , w których również nie przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu i wyjaśniła , że nie jest prawdą , aby zabrała pokrzywdzonej kwotę 100000 złotych. Na prośbę pokrzywdzonej wzięła z tapczanu torebkę z pieniędzmi , nie przeliczając ich w obecności pokrzywdzonej . Dopiero w domu jej mąż K. S. przeliczył te pieniądze i okazało się , że jest ich 10 000 złotych. Te pieniądze zostały przeznaczone na płytę nagrobną dla L. K. (1), prace przy grobie L. K. (1) , okulary dla pokrzywdzonej i opłacenie rachunków z gospodarstwa domowego pokrzywdzonej.

(wyjaśnienia oskarżonej k. 122 odwrót-124 odwrót)

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonej stwierdzając, że stanowią one wyraz przyjętej przez nią linii obrony. Przeczą jej bowiem przede wszystkim zeznania pokrzywdzonej Z. N. (1), które są dla Sądu wiarygodne i przekonujące. Pokrzywdzona w czasie czynu, choć miała trudności z poruszaniem się , była osobą sprawną umysłowo i psychicznie. Cały czas była w logicznym kontakcie z otoczeniem. Świadczy o tym fakt, że pokrzywdzona osobiście posługując się telefonem komórkowym powiadomiła o chorobie siostry zarówno sąsiadów E. i S. Ż. jak i oskarżoną , czemu oskarżona nie zaprzecza. Ponadto sprawność intelektualną pokrzywdzonej w tym momencie potwierdzają zeznania pracownicy Ośrodka Pomocy (...) w G. M. R. i D. Ł.. W/w osoby musiały wypełnić dokumentację dotyczącą umieszczenia Z. N. (1) w Domu Pomocy Społecznej i wymagało to współpracy pokrzywdzonej i udzielania przez nią informacji oraz wyrażenia zgody. Pokrzywdzona była cały czas w logicznym kontakcie i udzieliła prawidłowych informacji również z zakresu wysokości swojej emerytury, wobec czego nie miała problemu z rozumieniem wartości pieniędzy. Również

w czasie ponad dwumiesięcznego pobytu w (...) w T. personel nie dostrzegł potrzeby konsultacji psychiatrycznej pokrzywdzonej wobec czego, należy stwierdzić, że pokrzywdzona cały czas zachowywała prawidłowy kontakt i komunikację z innymi osobami. Nie było wątpliwości co do jej stanu psychicznego. Także z opinii psychologa wynika, że u pokrzywdzonej nie występuje upośledzenia umysłowe ani zaburzenia psychiczne. Jej rozwój umysłowy jest w normie. Nie jest również podatna na uleganie sugestiom środowiskowym. Wobec tego nie ma podstaw do tego, aby domniemywać, że ktoś wmówił pokrzywdzonej zawyżoną kwotę zabranych przez B. S. pieniędzy. Oskarżona pierwszy raz składała wyjaśnienia już po przeprowadzeniu znacznej części postępowania dowodowego w związku z tym dopasowała treść swoich wyjaśnień do depozycji innych osób, które wcześniej składały zeznania.

Sąd dał wiarę zeznaniom M. R. i D. Ł.. Są one jasne i logiczne. Świadcowie są osobami obcymi dla obu stron i nie mają powodów zeznawać nieprawdę.

Zeznania świadków E. i S. Ż. oraz I. P. mają znaczenie drugorzędne, wspierające tylko zeznania Z. N. (1), gdyż o kradzieży pieniędzy i skradzionej kwocie dowiedziały się od pokrzywdzonej.

Zeznania T. S. nie budzą wątpliwości w części dotyczącej stosunków rodzinnych między nią a zmarłą L. K. (1). Natomiast nie są wiarygodne w zakresie kiedy świadek po raz pierwszy przyjechała do Z. N. (1) po zachorowaniu L. K. (1) w dniu 09.05.2015r. oraz w zakresie przekazania pieniędzy przez pokrzywdzoną B. S.. W tych częściach zeznania świadka są niespójne w szczegółach i odosobnione, rozbieżne nawet z wyjaśnieniami oskarżonej.

Zeznania świadka K. S. są dla Sądu niewiarygodne. Świadek jest osobą najbliższą dla oskarżonej, pozostają we wspólnym pożyciu i jak wskazuje doświadczenie życiowe czyn oskarżonej poprawił sytuację finansową także świadka. Wobec tego jest on zainteresowany ochroną żony przed poniesieniem odpowiedzialności karnej.

Zeznania świadka R. S. nic istotnego do sprawy nie wnoszą, ponieważ świadek o okolicznościach wejścia w posiadanie pieniędzy przez B. S. wiedział tylko z jej relacji i jej męża, a swojego brata K. S..

Wyciągi bankowe przedłożone przez obrońcę oskarżonej nie nasuwają zastrzeżeń co do autentyczności, jednakże nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem oskarżona mogła zadysponować pieniędzmi w dowolny sposób, nie umieszczając ich w ogóle w żadnym banku.

Opinia biegłego psychologa podlega aprobachie Sądu, ponieważ jest jednoznaczna, dokładna i przekonująco uargumentowana. Nie ma podstaw, aby ją kwestionować i żadna ze stron jej nie kwestionowała.

Pozostały materiał dowodowy nie budzi wątpliwości pod względem wiarygodności.

Oskarżona B. S. wyczerpała dyspozycję art. 278 § 1 kk, bowiem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 100000 złotych na szkodę Z. N. (1) i L. K. (1).

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wyrażający się w wartości wyrządzonej szkody.

Jako okoliczności obciążające fakt, że oskarżona wyzyskała trudną sytuację w jakiej znalazła się pokrzywdzona i jej bezradność po zachorowaniu siostry L. K. (1), brak naprawienia szkody.

Za okoliczność łagodzącą Sąd poczytał oskarżonej dotychczasową niekaralność oraz częściowe wykorzystanie pieniędzy na potrzeby pokrzywdzonej.

Z tych względów Sąd uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności będzie stanowić dla oskarżonej dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu, która wdroży ją do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i uzmysłowi naganność takiego postępowania.

Ponieważ oskarżona nie był dotychczas karana Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat.

Z uwagi na to, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd wymierzył oskarżonej 50 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonej dolegliwa, a zarazem realna do spłacenia.

Z uwagi na to, że szkoda w większości nie została naprawiona Sąd nałożył na oskarżoną obowiązek jej naprawienia.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 27.06.2016r. sygn. IVKa 611/15